

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo! Ujudo vabimo na nove naročbe, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 18.— Četrt leta . . . gld. 8-30
Pol leta . . . „ 6-50 Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročnje se lahko s vsakim dnem, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Naše šole v državnem zboru.

Naši državni poslanci so sedaj zopet zbrani na Dunaji. Ko so bili še doma, obljubljali so, da bodo vzlic koaliciji potegovali se za koristi našega naroda. Iz Hohenwartovega kluba je vse — tiho. Nekaj se je pisalo o krizi, pa se je zopet preklicalo. Pozneje smo čuli, da je izmed slovenskih poslancev Hohenwartovec prevzel poslanec Šuklje nalogo v budgetnem odseku braniti zahteve Slovencev. Kaj je resnice na tem, bomo itak kmalo izvedeli.

Toliko čvrsteje pa so stopili na noge naši poslanci, v kolikor jih ne veruje v Boga-Hohenwarta, ter takoj v seji dne 22. februarja stavili krepko, in času primerno interpelacijo do ministra za uk in bogočastje. Ta interpelacija slove po stenografskem zapisniku takole:

Slovenski narod ima tudi v vojvodini Štajerski čisto brezdvomno pravico do popolnoma slovenske državne gimnazije, ker po državnem osnovnem zakonu morajo biti v deželah, kjer več narodov stanuje, javni učni zavodi tako urejeni, da brez sile k uku katerega drugega deželnega jezika vsak teh narodov potrebne pripomočke dobi za izobrazbo v svojem jeziku. Ta jasna postavna določba se za

slovenski narod še vedno ne uresničuje, ta narod ima samo slovenske paralelke za prve štiri razrede na državnih gimnazijah v Ljubljani, v Rudolfovem in v Mariboru. Ta naprava se je izborna obnesla in zato je primerno, da se priredi povsod za slovensko učečo se mladino, kjer je še ni, posebno na c. kr. državni gimnaziji v Celji.

C. kr. državna gimnazija v Mariboru je imela letos ob koncu prvega semestra 399 učencev; od teh je bilo 187 nemških, 262 pa, torej dve tretjini, slovenskih dijakov. Za zadnje obstoje štiri paralelni slovenski razredi, ki prav dobro uspevajo. Slovenski dijaki se laglje in temeljiteje uče učne predmete sploh in pridobe si polagoma tudi popolno znanje nemškega jezika.

Jednakega ljudomilega ravnanja s slovenskimi dijaki na c. kr. državni gimnaziji v Celji še zmerom ni, akoravno so tukaj statistične razmere natanko take, kakor v Mariboru. Kajti letos se šola tam 365 dijakov, mej temi 127 nemških, in 238, torej dve tretjini slovenskih. Z vsomi se glede učnega jezika jednako ravna, vsi morajo imeti nemške knjige, poslušati nemške profesorje, ki večinoma ne znajo slovenskega jezika, in zato svojim slovenskim učencem nikjer ne morejo pomagati v materinščini.

Da bi to napravo, ki nasprotuje državnim osnovnim zakonom, še dalje vzdržal, ustanovil je sedanji ravnatelj jeden tako zvan pripravljalni razred za učence slovenske narodnosti, da bi se naučili nemški. Po tem takem nima c. kr. državna gimnazija v Celji kakor druge avstrijske gimnazije osem, ampak devet razredov. Slovenski učenci so tam prisiljeni, najmanje 9 let v gimnazijo hoditi in stariši imajo 9 let plačila ne malo pomenljiva za otroke svoje. Očitna krivica je to.

Razmere na c. kr. državni gimnaziji v Celji so v zadnji dobi popolnoma neradne in neznosne. Časopisi poročajo o njih sledeče:

Zadnje leto sta bila dva vrla slovenska profesorja premeščena na čisto nemške gimnazije, v Celje pa so poslali za nja čisto nemške profesorje. Od 14 učnih močij ima samo jeden profesor učno sposobnost za slovenščino.

Nemški profesorji z ravnateljem vred so politično prononsirani ljudje, nemško-nacionalci najhujše barve, in to kažejo s tem, da zatirajo vse, kar je slovensko, kolikor morejo, nemške učence pa z največjo krivičnostjo pred slovenske postavljajo. Slovence klasificirajo čez vse oestro, s čemur jim jemljejo štipendije in oproščenje od šolnine. Prepovedali so slovenskim učencem govoriti v materinem jeziku; ker so dijaki cesarsko pesem peli v cerkvi v slovenskem jeziku in v zasobnih stanovanjih slovensko popevali, izključili so jih iz gimnazije.

Nemškim dijakom pa se daje, kolikor mogoče, prednost, oni hodijo z ravnateljem v postnem času na „gšnas-ove“ plese in dajejo v nedeljo zjutraj pobujšanje ljudem, ki v cerkev hodijo; nemški dijaki smejo svoje slovenske kolege brez kazni zasmehovati in psovati na cesti, v šoli, celo v pričo profesorja.

Razdivjanost hipernacionalna predira že tiste meje, katere pri nas vsakteremu določuje zvestoba do avstrijskega cesarja in avstrijska domoljubnost. Nemški dijaki imajo namreč mej seboj skrivno zvezo, „Bismarckverein“ imenovano, z obligatnimi „Bismarckovimi večeri“, na katere tudi neude vabijo, in ob katerih pred ovenčanima podobama Bismarcka in nemškega cesarja kričé „Hoch Deutschland, Hoch Bismarck.“ Ravnatelju se ti nepatriotični izgredi zdé „otročarije“. Pravila „Bismarckvereina“ prepovedujejo udom občevanje s slovenskimi dijaki in sošolci. Ko se je nek nemški dijak nedavno pregrešil zoper to prepoved in govoril s sinom slovenskega odvetnika, pozval ga je sin Celjskega c. kr. okrajnega glavarja v zagovor, zato pa je zaduji bil kľofutan od nemškega kolege očitno na cesti. Tako fanatizirana je gimnazijalna mladina v Celji. Vredna je obžalovanja, pa kriva ni sama, ampak — njeni predpostavljeni.

Take razmere se ne smejo trpeti; razširjevanje najsurovejšega sovraštva mej narodi se ne sme dopuščati. Skrb za mladino, za stariše, za

LISTEK.

Věročka.

Pripovedka.

(Ruski spisal A. P. Čehov, poslovenil J. J. Kogej.)

(Dalje.)

Kakor mahoma prestrašen človek se potem ne more domisliti reda, po katerem so se vrstili glasovi omamljujoče ga katastrofe, tako se tudi Ognjev ne spominja besed in fraz Věre. Spominja se samo vsebine njenih besed, nje same in onih čutov, katere je vzbudilo v njem njeno govorjenje. Spominja se nekakega zamočkega, radi razburjenosti nekoliko hripavega glasu, nenavadnega zavijanja in strastnega naglašanja. Plakaje in smeje se, so jej bliščale solze na trepalnicah, ko mu je govorila, da jo je ganila že prve dni njunega znanstva njegova originalnost, njegov um, njegove dobre, modre oči, njegovi načrti in nameni življenja, da se je zaljubila va-nj strastno, neizmerno in globoko; da, ko je časih šla po leti iz vrta domov in videla v predsobi njegov klobuk ali slišala od daleč njegov glas, tedaj je oblival njeno srce nekak hlad, slutnja sreče; celo njegove puste

šale so jo pripravile na smeh, v vsaki številki na njegovih papirjih je videla nekaj nenavadno razumnega in gracioznega; njegova grčasta palica se jej je zdela lepša nego drevesa.

Gozd, meglene kope, črni jarki po straneh ceste so nekako utihnili, ko so poslušali njo, a v srci Ognjeva se je vzbudilo nekaj hudega in čudnega . . . Odkriva je mu ljubezen je bila Věra neizmerno lepa, govorila je krasno in strastno, toda on ni čutil do nje ne slasti, ne življenjske radosti, kakor bi bil rad, temveč samo čuvstvo usmiljenja, bolečino in sožalje, ker trpi radi njega dober človek. Bog ve, je li izpregovoril v njem trezen razum, ali se je izdala nepremagljiva navada na objektivnost, katera tolikokrat grení ljudem življenje, vendar navdušenost in trpljenje Věre se mu je zdelo presladko, ne resno, a hkratu se je uprlo v njem čuvstvo in šepetalo mu, da je vse, kar on sedaj vidi in sliši, ako se ozira na prirodo in osobno srečo, resneje, nego vse statistike, knjige istine . . . In jezil se je ter zvrčal krivdo na-se, dasi ni razumel, v čem je neki njegova krivda . . .

Da bi napravil svoji okornosti konec, nikakor ni vedel, kaj bi govoril, a govoriti je mor a l. Naravnost nikakor ni mogel reči: „jaz vas ne ljubim“,

a reči „da“ istotako ni mogel, kajti naj je šaril še toliko v svojem srci, vendar v njem niti iskricice ni našel . . .

On je molčal, mej tem je pa ona govorila, da za njo ni več sreče, kakor videti njega, iti za njim, bodisi takoj, kamor hoče on, biti njegova žena in pomočnica, da mora dolgočasje umreti, ako pojde on od nje . . .

— Tukaj ne morem več ostati! je dejala lomé roké. — Zoprna mi je postala i hiša, i ta gozd, i zrak. Nikakor ne pretrpim neprestanega pokoja in brezciljnega življenja, ne pretrpim naših brezbarvnih in bledih ljudi, kateri so vsi slični drug drugemu, kakor kaplje vode! Vsi so ljubeznivi in dobrodušni, ker so siti, ne trpé in se ne boré . . . Jaz pa hočem iti uprav v velike, vlažne biše, kjer ljudje trpé, kjer so utrjeni v trudu in stiski . . .

Tudi to se je zdelo Ognjevu le prilizneno, a ne resno. Ko je Věra končala, še vedno ni znal, kaj bi govoril, toda molčati ni smel, zato je dejal:

— Věra Nikolajevna, zelo sem vam hvaležen, dasi čutim, da nikakor nisem zaslužil takega . . . od vaše strani . . . čuvstva. Drugič pa moram reči, kakor častni človek, da . . . sreča je osnovana na ravnotežji, to je, ko obe strani . . . jednako ljubite . . .

državo veleba resne preuredbe na c. kr. državni gimnaziji v Celji.

Zato vprašamo podpisani poslanci Nj. ekselencijo, hoče-li blage volje:

1.) poučiti se dati o nerednih razmerah na c. kr. državni gimnaziji v Celji bolj zanesljivo, kakor je to zdaj po deželnem šolskem nadzorniku mogoče;

2.) odrediti za šolsko leto 1894/95 slovenske paralele;

3.) temu primerno premeniti osebe v ravnateljstvu in učiteljih? —

Tako je prav. Odločna beseda bole že kaj dosegla! Naši poslanci pa so s svojim delovanjem v bodočem zasedanju dobro pričeli, in hvaležnost naroda jim je gotova, če bodo tako odločno tudi naprej postopali.

Državni zbor.

Na Dunaji, 26. februarja.

Današnji seji poslanske zbornice je predsedoval dr. Kathrein namestu obolelega barona Chlumkega. Vlada je predložila celo kopo predlog, mej katerimi so najvažnejši zakonski načrti, s katerimi se pooblašča finančna uprava, da vzame iz prometa za 200 milijonov državnih not, potem pa so posamezni ministri odgovarjali na razne interpelacije. Izmej teh odgovorov sta posebno dva zanimiva. Domobranski minister grof Wetztersheimb je glede interpelacije posl. Krumbholza — v kateri se je pripovedovalo, da je neki častnik češke vojske pri vsaki prihki sramotil in na pr. pri delitvi obleke nekoč rekel: Die Deutschen kriegen die neuen Mäntel, die böhmischen Hunde die alten — odgovoril, da so vse pritožbe neosnovane. Čudno, da je minister še na vsako interpelacijo tako odgovoril! Za nas Slovence je posebno zanimivo to, kar je pravosodni minister grof Schönborn odgovoril na interpelacijo posl. dr. Gregorca glede postopanja avskultanta dr. Glassa v Celji s slovenskimi strankami. „Slov. Narod“ je svoj čas dotično interpelacijo pri občil in čitatelji se gotovo še spominjajo, s kakimi psovki je imenovan uradnik glasom te interpelacije obkladal slovenske stranke. Minister je priznal, da je dr. Glass svoji nestrpnosti dal duška na način, kateri je grajati, pristavil pa, da to ni bil izraz narodne mržnje in da se je že poskrbelo, da se take reči ne bodo več ponavljale. Kdor se spominja, kako so glasila Celjskih nemškutarjev v sveti ogorčenosti kričala o denuncijantstvu, bode zadovoljen s tem odgovorom. Na fino razločevanje ministra, so-li bile psovke izraz nestrpnosti ali narodne mržnje, ni pokladati nikake važnosti; to se je ministru sporočilo iz Celja in on je to ponavljal, ker ne pozna Celjskih razmer.

Zbornica je potem prestopila na dnevni red in rešila neke peticije glede železniških zgradb ter potrdila nujnost predloga dr. Brzorda, s katerim se določa: 1. S pozivom kakega poslanca k obravnavi se krši imuniteta; 2. Kaz. postopanje proti poslancu dr. Dyku se sistira, dokler ga ne dovoli zbornica. Prav živabna je bila razprava o volitvi posl. Marcheta. Protisemitski govorniki, na čelu jim dr. Lueger, so dokazali, da so se pri tej volitvi godile nečuvane nerednosti, da so se volilci podku-

Toda takoj je bilo Ognjeva sram svojega besedičenja, zato je umolknil. Čutil je, da je postalo v tem trenutku njegovo obličje glupo, krivo, plošnato, da je bilo napeto in nategneno... Véra je gotovo znala čitati resnico na njegovem obličju, ker je nakrat postala resna, obledela in povsila glavo.

— Oprostite mi, je zgrgotal Ognjev, ker ni mogel pretrpeti molčanja. — Jaz vas tako cenim, da... mi je hudo!

Véra se je naglo obrnila in hitro šla nazaj proti pristavi. Ognjev je pohitel za njo.

— Ne, ni potrebal je dejala Véra in mahnila mu z roko. — Ne hodite, pojdem sama...

— Ne, vendar... to se ne spodobi, da bi vas ne spremljal...

Kar-koli je Ognjev govoril, vse do zadnje besede se mu je zdelo zoperno in plitvo. Čuvstvo krivde je raslo v njem z vsakim korakom. Jezil se je, stiskal pesti ter proklinjal svojo hladnost in nevednost v postopanju z ženskami. Hoteč vzbuditi se, je gledal na krasni stas Véročke, na njene lasi in sledove, katere so puščale na prašni cesti njene majhne nožke, spominjal se je njenih besed in solz, a vse to je njegovo srce le mečilo, toda ganilo ga ni.

(Konec prih.)

povali in da se je nanje na nedopusten način pristiskalo. Volitev je veljala do 20.000 gld. Zategadelj so zahtevali protisemitje, naj se vrši nova preiskava. Zbornica je to odklonila in odobrila volitev. Koncem seje prišle so zopet interpelacije na vrsto. Posebno senzacionalna je interpelacija dr. Kronawettera na domobranskega ministra glede nekega stotnika Burescha. Ta se je dne 18. februarja l. l. na Dunaji sprl z nekim meščanom Knothom in ga sunil z nožem tako, da je mož malo dni potem umrl. Vojaško sodišče je tega stotnika obsodilo na 6 mesecev navadnega aresta, pustivši mu njegovo šaržo, dasi določa voj. kazenski zakon od 5 do 10 let! Zet umorjenega Knotha je zahteval prepis te sodbe, a poklican je bil k policiji, kjer se mu je vrnila njegova uloga s pripombo „naj vojaškega sodišča ne nadleguje“. Interpelacija imenuje to dogodbo „ein haarsträubendes Vorkommnis“ in kritikuje ostro postopanje vojaškega sodišča. Nadalje je poslanec Vošnjak interpeloval radi obdavčenja posojilničnih ulog, posl. Rapp pa radi poverjenja pri blagajnicah drž. dolgov.

Prihodnja seja v petek.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 27. februarja.

Volilna reforma.

Včeraj je ministerski predsednik knez Windischgrätz naznanil voditeljem koaliranih strank načela, na podlagi katerih misli vlada izdelati načrt volilni reformi — tako javlja neki Dunajski list. Koliko je na tem resničnega, ne vemo, ker se čujejo o tej stvari kaj različna mnenja, tudi iz poslanskih krogov. O načelih, katerih se misli vlada držati, pišejo listi tako različno, da ni moči razsoditi, katero poročilo je količkaj verodostojno, katero pa ne.

Državnozbornske volitve.

Nadomestna volitev za umrlega dr. Jaquesa v prvem Dunajskem okraju se bode vršila dne 2. aprila. Kandidat je vsak drugi človek tega okraja. — Začetkom prihodnjega meseca vršila se bode v mestnem okraju Beljaškem volitev drž. poslanca namesto dra. Steinwendera. Kandidatje so trije Steinwender, potem kandidat njegovih nasprotnikov, ki pa še ni postavljen, in kandidat obrtnikov in socijalistov neki Schatzmayer. Boj mej Steinwenderom in njegovim nasprotnikom bo gotovo oster, a sodi se, da zmaga vendar Steinwender, dasi je mej nemškimi nacionalci izgubil mnogo simpatij.

Dr. Prix.

V nedeljo popoldne umrl je nenadoma Dunajski župan dr. Prix. Na nekem izletu zadela ga je kap. Prix je bil šele 58 let star; od l. 1889 je bil župan. Kot pristaš liberalne stranke potegoval se je vedno za veliki kapital in njega koristi in postal tako sila nepopularen. Ker je bil vrh tega jako trdoglav in neprijazen in je slabo gospodaril, je mnogo k temu pripomogel, da so v obč. svetu Dunajskem postala nasprotstva tako ostra in da je tako pogostoma prišlo do škandala. Prix je bil od l. 1885 tudi dež. poslanec in je v dež. zboru ravno tako postopal, kakor v obč. svetu.

Vnanje države.

Srbske novice.

Te dni sklical je kralj razne radikalne voditelje na neko posvetovanje. Prišli so skoro sami taki, ki so v državni službi. O čem so se s kraljem posvetovali, se ne ve, a v Belemgradu se splošno govori, da je kralj zahteval, naj skupščina dovoli Milanu letne apanaže 60.000 dinarjev, češ, da potem koj zapusti Beligrad. — Predvčeršnjim se je ruski poslanik Persiani več ur posvetoval z bivšim liberalnim ministrom Avakumovičem. Razni listi sklepajo iz tega, da nameravajo liberalci nekaj „coup“ proti Milanu. — Napovedani obisk črnogorskega prestolonaslednika Danila v Belemgradu se je preklical. Črnogorski knez pač ve, da ga zmatra narod za nositelja srbske narodne ideje in zategadelj neče, da bi člani njegove dinastije prišli v dotiko z Obrenoviči.

Rusko-nemška trgov. pogodba.

Včeraj se je v nemškem državnem zboru začela velika razprava o trgovinski pogodbi z Rusijo. V imeni konservativcev je baron Mirbach pogodbo z vso odločnostjo odklonil in obsodil vso gospodarsko politiko sedanje vlade. Prijatelji pogodbe računajo neprestano, kako bode razmerje glasov pri glasovanju. Za sedaj upajo, da imajo 197 nasprotnikov in 198 privržencev. Ker pa so tem prišli tudi Alzačane, ki ne prihajajo v Berlin, imajo prav za prav samo 190 glasov, torej manjšino. Ti računi so menda tudi povod časnikarskim poročilom, da se vlada že pripravlja za eventualni razpust drž. zbora in za nove volitve.

Anarhisti.

Predvčeršnjim primerili so se zopet trije atentati. V Parizu eksplodirala je v Rue Saint Denis dinamitna bomba in prouzročila precejšnjo, a na

srečo samo materijelno škodo. Policija je pač zaprla nekega Couchona, pa ga je zopet izpustila, ker mu ni mogla ničesar dokazati. Skoro ob istem času vrgel je nepoznan zlikovec v Lyonu bombo v neko prodajalnico. Vsled eksplozije nastala škoda je majhna. V Pizi vrgel je neznan človek petardo, in sicer skozi okno gledališča „Teatro Nuovo“. Eksplozija je bila močna; škoda je velika. — Francoski rodoljubi vprašujejo s strahom, kje dobivajo anarhisti sredstva za svoje pogubonosno delovanje. Senator Edmond Magnier povdarja v listu „Evénement“, da imajo vsi anarhisti, katere je policija doslej ujela, mnogo denarja. Res je sicer, da je mej njimi mnogo ponarejalcev denarja ali vzlic temu ni dvoma, da zajemajo iz polne blagajnice. Izplačeval je te prispevke neki Sebastijan Faure. Pri njem so Ravachol, Vaillant, Henry in drugi dobivali denar, ali on ga ni dajal iz svojega, ker nima imetja, dobival ga je po sodbi imenovanega senatorja od tajnih sovražnikov Francije in republike.

Dopisi.

Iz Celja, 23. februarja. [Izv. dop.] (Naša gimnazija.) V št. 38. z dne 16. februarja „Slov. Naroda“ je natisnjen popravek gosp. ravnatelja P. Končnika. Treba mu je nekoliko komentara. Evo ga. 1. G. ravnatelj trdi, da nemški dijaki na Celjski gimnaziji nimajo tajnega društva in da niso klicali „hoch Bismarck“. To ni natančno. On lahko samo izjavi, da preiskava ni dokazala, da bi društvo obstalo; iz tega seveda še nikakor ne sledi, da ga res ni bilo. Nasprotno, po končani preiskavi izročilo se je g. ravnatelju P. Končniku pismo, v katerem lankoletni ud tajnega društva potrjuje, da je društvo obstalo, nekako z besedami: „Bestätige hiemit, dass ich nicht nur dem Vereine angehört, sondern auch in die Vereinskassa gezahlt habe und dass die Kassengelder auch durch Strafgelder vermehrt wurden.“ Doslovno lahko sam g. ravnatelj P. Končnik besede tega pisma razglasi, če prav je dijaka, ki mu je izročil to pismo, zavrnil rekoč: „Nesite to stvar k g. profesorju K.“ — 2. Da g. ravnatelj P. Končnik ni doslovno rekel, da je slovenščina neka vrsta kineščine, je popolnoma resnično. Poklical je k sebi slovenskega dijaka in ga pošteno oštel, ker govore slovenski dijaki mej seboj v gostilni slovensko in dostavil „Was würden Sie sagen, wenn man in Ihrer Gegenwart anfüge, chinesisches zu sprechen,“ on je tedaj stavil slovenščino, t. j. priznani deželni jezik na južnoštajerskih tleh v isto vrsto s kineščino. O tem je sploh poročal že pretečeno leto „Slov. Narod“, ne da bi g. ravnatelj bil to vest popravil ali preklical; sicer je dotičnik (g. drd. P.) vedno pripravljen, stvar potrditi. — 3. G. ravnatelj P. Končnik zanikava, da so se vršili surovi napadi javno v šoli v navzočnosti učiteljev in govori samo o prepirih v navzočnosti jednega profesorja. Glavno je pri tem to, da g. P. Končnik ni preklical, da je pri prepiru v šestem razredu mej uro v navzočnosti učitelja nemški dijak psoval slovenske sošolce in pri tem rabil tudi besede: „Windischer, charakterlose Kerle, weil ich die Windischen im Princip deften thu“, in da je učitelj tega dijaka še nekako zagovarjal — in to je posebno značilno za razmere na Celjski gimnaziji. Malo niže priznava sam g. P. Končnik, da je „posvaril“ četrtošolca, ker je javno v šoli v navzočnosti profesorja psoval sošolca „ein Windischer“; tedaj to ni samo posamezen slučaj. G. ravnatelj tudi pravi, da mu je bil dogodek v šestem razredu pred preiskavo neznan, a takoj potem sam pove, da je naročil razredniku v šestem razredu, da prebere § 23 disciplinarnega reda, in to je bilo pred preiskavo in ob enem v zvezi z omenjenim preprirom in psovanjem. — 4. Mogoče je, da g. ravnatelj P. Končnik ni rabil ravno besed „Wie kann man wegen der Nationalität, die doch Sache der Zufälligkeit (Geburt) ist, so ein Geschrei machen,“ kajti stenografa ni bilo v šestem razredu, a gotovo je izrekel besede, ki so imele ta smisel in ki so napravile tudi ta utis. — 5. G. ravnatelj P. Končnik trdi, da ni šestošolec zapisal stavka „Die Gastfreundschaft werde von allen Völkern, sogar von den ungebildeten Slaven hochgehalten,“ tako se res ne glasi stavek, ker se je urinila tiskovna pomota, mesto „werde“ mora stati „wurde“, sicer pa prosimo, da g. ravnatelj sam pove, kako se glasi dotični stavek, saj ima zvezek pri rokah, morda je res še kaka besedica dodana, toda to je popolnoma gotovo, da ima omenjeni stavek ravno ta smisel. — 6. G. ravnatelj priznava sam, da je rabil besede „das sind Kindereien“, samo pravi, da tega ni storil, ko mu je dijak naznanil „uamišljeno“ zvezo dijakov, ampak nekoliko pozneje. To je res. Dijak je pre-

bral g. ravnatelj zatožbo in mu jo je izročil, na to jo prebere še sam g. ravnatelj in ga izprašuje po dokazih, ko omeni dijak iz nova, da se je klicalo na shodih „hoch Bismarck“, reče g. ravnatelj „das sind Kindereien“. Na to še odgovori dijak naivno in nekako pretirano „Herr Schulrath, Hochverrath ist doch keine Kinderei.“ — 7. Da se je dopoldne samo jeden zatožen dijak poklical pri tej preiskavi, popoldne pa drugi, tega ni trdil nobeden; to se je bilo zgodilo nekoliko dni poprej. Izrekla se je zato želja, da bi se ne postopalo tako. Da je g. ravnatelj P. Končnik še tisti trenutek, ko se mu je pritožba naznanila, naznanil pritožbo nemškemu dijaku, kateri je slučajno prišel ravno tedaj v direkcijo in ki je bil sam zatožen, z besedami „Sie sind auch unter den hier Aufgezeichneten“ — in tako so nemški dijaki že prej poizvedeli, kaj jim preti — tega tudi g. P. Končnik ni prekal, on samo pravi, da je ta stavek brez pomena. Zatožbo izročil je dijak g. ravnatelj v torek dopoldne ob 11. uri in pri tej priliki je poizvedel od g. ravnatelja stvar tudi že omenjeni zatoženi dijak, k preiskavi poklicani so pa bili dijaki šele v sredo popoldne, tedaj šele drugi dan. — 8. G. P. Končnik tudi priznava, da je posvaril dijaka, ki je v šoli javno imenoval zaničljivo svojega sošolca „Windischer“ in mu tudi rekel „Gebrauchen Sie diesen Ausdruck nicht mehr“ — to je na Celjski gimnaziji kazen, če se slovenski dijaki tako psujejo! Toliko o popravku.

Preiskava ni nič dognala gledé društva, blagajnice, „hoch Bismarck“, slik nemškega cesarja in državnika. G. P. Končnik govori tedaj o namišljenem društvu itd. Toda nesreča je hotela, da je došlo po preiskavi pismo, v katerem sam nekdanji ud potrjuje, da je tako društvo res obstalo, najbolji dokaz za genre te „stroge in vestne preiskave“, ki se je vršila celih 15 ur! Temu tudi ni čuda, ker so se zahtevali pismeni dokazi za take stvari, kjer sploh pismeni dokazi niso možni, n. pr. da so dijaki res plačevali mesečnino. Facit preiskave je ta, da radi društva, različnih hoch, slik itd. ni nobeden dijak kaznovan, pač pa je bila preiskava nekaterim slovenskim dijakom usodna. Jeden je dobil ukor in „minderentsprechend“ v pravosti „wegen auffälligen Benehmens (bei einer Einvernehmung)“, dotičnik je namreč prosil z besedami „Bitte, Herr Schulrath, wann werde ich um die Vorlesung des Protokolls bitten dürfen,“ da se mu prebere protokol. Škoda, da niso gospodje kar v spričevalo dostavili „wegen der Bitte, ihm das Protokoll vorlesen zu wollen.“ Drugi slovenski dijak dobil je 16 ur karcerja in „minderentsprechend“, ker ni takoj prvo krat priznal, da ni on prepisal zatožbe, in reklo se mu je celo, „hätten Sie das zweitemal es nicht gestanden, so hätten Sie das Gymnasium verlassen müssen.“ Nasprotno: Šestošolec Nemec, ki je javno posoval slovenskega dijaka, dobil je: — 4 ure karcerja, zgoraj omenjeni četrtošolec, ki je tudi Slovenca posoval, je bil samo v pisarni ravnateljevi posvarjen! Podrobnosti, katere so se vršile pri preiskavi, ni mogoče omeniti radi naših tiskovnih razmer.

Iz Bele Krajine, 25. februarja. [Izv. dop.] S kolikim veseljem smo Belokranjci pozdravili sklep gledé vodovoda v Črnomlju in v tem okraju in dovoljenje štirih tisoč za trasiranje železnice po Beli Krajini. Se ve, da le mi Belokranjci, za katere se do sedaj ni skoraj nič storilo, ali vsaj jako malo. Vsem poslancem, ki so ta predlog podpirali, bodi izrečena najsrčnejša naša zahvala. Močno smo se pa začudili, ko smo izvedeli, da so gospodje, katerim se je dovolilo trasirati Belokranjsko železnico, s tremi proti jednemu glasu se odločili za ozki tir. Žalostni vprašujemo drug drugega, zakaj bode naša železnica le ozkotirna, ko vendar vsakdo vé, da, če se bode proga Grosuplje Novo Mesto le količkaj izplačala, se bode podaljšanje od Novega Mesta čez Kot, Rodine, Doblje, Črnomelj v Metliko gotovo rentiralo. Belokranjska železnica bode imela najbolj oddaljene postaje, na katerih se bode moralo gotovo več plačevati, kakor na bližnjih. Tekla bi pod najbolj obgozdenimi gorami in pri Črnomlju mimo premogovih zalog, katere so že prej bile kot bogate znane, a so se še pomnožile po novem iskanju. Odločili so se gospodje gotovo za ozki tir zato, ker bi ta okoli 800.000 gld. menj stal, kot normalni, in — češ, za Belo Krajino bode že zadostovalo tudi to. Res nismo tako denarni, da bi lahko rekli: kaj za jeden milijon več ali manj — ali uverili se boste, da bomo gledé kupovanja akcij in pri odkupu zem-

ljišč storili vse, kar je mogoče. Ako pa bode zadostovala ozkotirna železnica, je drugo vprašanje; za osebe in drugo blago se bo morebiti že izhajalo, ali premog prekladati, katerega se bode gotovo na tisoče vagonov vozilo, je druga stvar. Recimo, da bi od vagona prekladanje le 2 gld. stalo, je to za lastnike premoga že ogromen denar. Znano je, da pri premogu ni Bog vé kaj dobička; nanese ga le množina. Lahko, da bi 2 gld. za prekladanje toliko škodovala, da bi splavale vse nade delavcev gledé zaslužka pri kopanju. Z ozkim tirom pridobljenih 800.000 bi se znalo na drug način prihraniti. Za našo kratko progo bo treba čisto novih in našemu ozkemu tiru primernih vagonov in lokomotiv, katere se dalje od Novega Mesta ne bodo mogle rabiti, stale pa bodo mnogo denarja. Ko bi se napravil normalni tir, bi tega ne bilo treba. Obračamo se z zaupanjem do gg. poslancev in uplivnih oseb, naj blagovolijo na to delovati, da dobimo železnico z normalnim tirom. Ni potreba gledati pri Belokranjski progi na prihranjenje; kar se bode zanjo izdalo, ne bo izgubljeno.

Domače stvari.

— (Slovensko gledališče.) V četrtek dne 1. marca se ponavlja v četrtili Smetanova „Prodana nevesta“. Vsled mnogostranske želje se bode ta večer ponavljala še enkrat živa alegorična podoba, da se ustreže želji občinstva. To je pa neoporekljivo za dnjkrat. Tudi za to reprizo se kaže prav živo zanimanje, kar je tudi umevno, kajti bolj ko slušalec prodere v krasote Smetanove glasbe, tem bolj mu omili krasna njegova opera in tem bolj jo želi zopet čuti. — V nedeljo, dne 4. t. m. pa se bode predstavljala na korist velezaslužnega režiserja, učitelja in igralca Dram. društva gosp. Ign. Borštnika znana kratkočasna gluma „Veharjevo leto-višče“.

— (Pianista g. Antona Foersterja,) ki nastopi, kakor je že znano, v četrtek dne 1. marca tu v Ljubljani, povabilo je ravnateljstvo „Glasbenega zavoda“ v Zagreb, da priredi le-tam koncert v soboto dné 3. marca. Na dan 5. marca vzprejel je pa poziv v Trst, da svira pri koncertu glasbenega društva „Schillerverein“. Ravnotam priredi gospod Foerster dva dni pozneje, dné 7. marca, na lastno roko javen koncert, na kateri naj bodo Tržaški Slovenci opozorjeni. — Pri vseh teh nastopih igra g. Foerster na krasnem koncertnem klavirju, ki mu ga je dala svetovnoznana Lipsijska firma Blüthner.

— (Pomiloščenje) Dne 25. aprila bode 40 let, odkar se je poročil Nj. Vel. cesar. Kakor se poroča z Dunaja, se pričakuje za ta dan pomiloščenje vseh zaradi političkih pregreškov obsojenih. Govori se, da bi vladarjeva milost utegnila raztezati se tudi na obsojene člane „Omladine“.

— (Izpred porotnega sodišča.) Pri tukajšnjem deželnem kot porotnem sodišči pričela se je včeraj prva letošnja porotna sesija, katere bode trajala šest dni ter obsejala sedem kazenskih slučajev, mej temi tudi hudodelstvo ponarejanja denarja. Obravnava proti A. Novaku iz Spodnje Šiške, kateri je — kakor znano — dné 30. avgusta lanskega leta zavrtno ustrelil Koslerjevega nad-sodarja Stenovica, morala se bode tudi sedaj prelo-žiti, ker je obtoženec nevarno bolan ter menda ne bode več okreval. Včeraj vršili sta se dve obravnavi. Pri prvi obravnavi tožilo je državno pravd-ništvo 27 let starega zidarskega pomočnika Antona Jenkota iz Podrečja v Kranjskem okraju zaradi hudodelstva uboja in težke telesne poškodbe. Dne 8. januarja letos bil je Jenko z drugimi tovariši v Mavčičah pri izpraševanju. Po izpraševanju pili so žganje v Rozmanovi krčmi in okoli 3. ure popolu dne so se fantje iz Podrečja, katerim se je prište-val tudi Jenko, napotili iz vasi Mavčiče proti domu v Podrečje. Ker je bil padel ravno sneg, šli so drug za drugim in precej za Jenkotom šel je Josip Gaber. Brez vsakega prepira potegnil je Jenko najedenkrat nož ter sunil z njim Gabra v vrat s tako močjo, da ga je pravilno zaklal in da je Gaber, kateremu je v nekoliko minutah odtekla kri, takoj na mestu umrl. Po izvedeniškem izreku bila je rana absolutno smrtna. Po izpovedbi prič in tudi po lastnem pri-znanju obtoženca bil je storilec Anton Jenko, kateri se zagovarja s tem, da je bil zelo pijan. Na jednak silovit način postopal je Jenko na novega leta dan v Mavčičah proti Jakobu Burgerju, katerega je tudi brez vsakega povoda na cesti napal ter ga z nožem

v vrat sunil. Po zvedeniškem izreku bila je ta rana sicer lahka telesna poškodba, katere je pa bila po-četa s takim orodjem in tako, da je s tem zdru-žena navadno smrtna nevarnost. Porotniki potrdili so predloženo jim vprašanje glede krivde in sodišče obsodilo je Jenkota v zmyslu obtožbe na osem let težke ječe, poostrene z jednim postom mesečno ter trdim ležiščem v temni celici dné 8. januarja vsa-kega kazenskega leta. — Pri drugi obravnavi bila je obtožena 25 let stara dekla Frančiška Kernel iz Slavine v Postojnskem okraju zaradi hudodelstva detomora. V noči od 21. na 22. novembra lanskega leta porodila je obtoženka otroka moškega spola, ki je zajokal ter s tem pokazal, da živi. Na to je ob-dolženka, kakor sama priznava, otroka porinila na konec postelje pri zidu ter z nogo toliko časa nanj tiščala, da je bil mrtev. Mrtvega otroka zavila je v krilo in spravila v svoji skrinji, kjer so ga 1. de-cembra našli. Pri razparanju trupla se je dognalo, da je bil otrok sposoben živeti, da pa mu je bila siloma glava stisnjena ter je vsled otrpnenja mož-gan morala nastopiti smrt. Frančiška Kernel pri-znava dejanje, pravi pa, da je to storila zaradi tega, ker se je bala svojih sorodnikov. Sodišče obsodilo je obdolženko na pet let težke ječe, poostrene z jednim postom mesečno ter trdim ležiščem v temni celici dné 22. novembra vsakega kazenskega leta.

— (Umrli) je včeraj v Planini učitelj v p. gosp. J. N. Juvanc, star 78 let.

— (V Celji se je naselil) nov slovenski obrtnik g. Ivan Rebek, brat Ljubljanskega klju-čarja g. Jožefa Rebeka. Ker so mu v mestu delali zapreke, ima delavnico v občinski hiši Celjske oko-lice, koj čez most. Ker je g. Rebek vrl narodnjak, bodo ga gotovo v prvi vrsti podpirali Slovenci v Celji in v okolici. Saj ravno zavednih obrtnikov še jako primanjkuje v Celji.

— (Krčmar v Celjski kazini v kon-kursu.) Kam privede napihnenost nekaterih ultra-nemških kričočev, se je zopet pokazalo v Celji. Kdor je čital bombastične popise veselice, vršivših se v nemški kazini v Celji, bi bil mislil, da bode mož, ki skrbi za pogoščevanje Celjskih Nemcev, skoraj obogatel. Zgodilo pa se je ravno nasprotno, ubogi mož prišel je na kant. Brez slovenskega groša se pač ne izhaja v „nemškem“ Celji!

— (Vranska narodna čitalnica) ima dné 4. marca 1894 ob 6. uri na večer svoj redni občni zbor. Dnevni red je: 1. Račun za leto 1893. 2. Volitev odbora. 3. Posamezni nasveti.

— (Pouk o požlahtnenji trte na ze-leno), o rezanji in obdelovanji se bode vršil na deželni sadjarski in vinorejski šoli v Mariboru od 12. do 17. marca. Ta predavanja sme obiskati vsakdo, ki se oglasi pravočasno. Ubogi dobivajo še podporo od dežele, ako prosijo zanje pri ravnatelj-stvu omenjene šole v Mariboru, kjer se izvedó tudi podrobnosti.

— (Klub biciklistov „Tržaškega So-kola“) priredi početkom marca svoj prvi koncert z zabavnim večerom, ki ima povsem nov in jako za-nimiv vzpored. Odbor dela velike priprave za ta večer.

— (Tatvina v sodišči.) V Pulji ulomili so neznani tatovi v okrajno sodišče ter odnesli iz blagajne razne uložbe v gotovem denarju in drago-cenosti v skupni vrednosti okoli 2000 gld. Drznost tatov se razvidi iz tega, ako navedemo, da je v po-slopji okr. sodišča pri tleh glavna stražarnica mestnih redarjev!

— (Akademsko društvo „Slo-venija“) na Dunaji priredi v soboto dne 3. marca svoj šesti redni občni zbor v zimskem tečaju 1893/9 z nastopnim dnevnim redom: Čitanje zapisnika. 2.) Poročilo odborikov. 3.) Slučajnosti. Lokal: Kastnerjeva restavracija „pri magistratu“. Začetek ob osmih zvečer.

— (Hrvatske novice.) Dr. Ante Star-čević je bil dlje časa bolan, a zdaj je že okreval v toliko, da se more udeleževati saborskih razprav. — Poveljnik 13. vojnega kora v Zagrebu podmaršal ba-ron Bechtolsheim se je vrnil te dni z Dunaja. Kakor poroča „Agramer Tagblatt“, je dobil baje važna povelja za slučaj, ako se stvari v Srbiji zasučejo in nastopijo gotove even-tualnosti. — Društvo prijateljev gledališča ima danes torek 27. t. m. zopet shod, na katerem se bode razpravljalo o pravilih, ki jih je izdelal v to izvoljeni odbor po načrtu dr. Derenčina. — Bivši tajnik pri deželnem odboru dalmatinskem gosp. K. Ljubić je popolnoma oslepel. Deželni zbor mu je

dovolil 800 gld. pokojnine, v Dalmaciji pa se nabirajo častna darila, da se zaslužnemu rodoljubu olajša kruta osoda, ki ga je zadela. — Društvo za povzdigo obiška Plitvičkih jezer je izročilo po deputaciji, ki se je oglašila pri banu, deželni vladi več želj, katerih izpolnitev utegne dobro uplivati. Društvo ima zdaj nad 600 članov. Še letošnje leto se bode menda začel graditi hotel s 40 do 50 sobami.

— („Moj ljubček je velik gospod!“) Služkinja Betika Kostjan v Zagrebu je jako udana pijači, ker jej pa manjka sredstev, je stvar tako uredila, da gre v gostilno, se tu najé in napije, a ko je treba plačati, pravi: „moj ljubček je velik gospod, on takoj pride in plača“. Oštirji jej gredo navadno na limanice in jo pusté, da odnese kopita, ljubimca pa le ni. Ko je zopet jedenkrat obhodila Zagrebške gostilne, pride v jedno, kjer je že poprej bila. Tu zahteva liter vina, a oštir se brani, češ, če nje ljubimec pride in plača, kar mu je še dolžna, jej bode dal, česar bode zahtevala. V tem vstopi neki svinjar, človek visoke rasti, širokopleč, Betika skoči k njemu, ga objame, dasi ga še nikoli ni videla, skratka, vedla se je tako, kakor da je to tisti, ki ga je oštir ravnokar v mislih imel. Oštir je res mislil, da je to tisti veliki ljubimec, je prinesel jedij in pijače in oba začneta zdaj jesti in piti. Oaa ga je v jeduomer božala, kar mu je menda ugajalo, ker je še dosti čedna in dokaj lepe postave in naposled se je njega oklenila tako, da mu je pri tej priči vzela iz žepa možnjo, v kateri je bilo 30 gld., s katerim denarjem jo je potem popihala. On je čakal, da se vrne, ker je pa ni bilo nazaj, se vzdigne in ko hoče plačati, opazi s strahom, da ga ni imela samo za beba, ampak da ga je tudi okradla. A tudi Betika si bode zapomnila to svojo zadnjo pustolovino, saj časa ima dovolj o njej premišljevali, ker je sedaj pod ključem.

Slovenci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Mihael Hórnik t.) V Budišinu umrl je dné 23. t. m. Mihael Hórnik, kanonik tamšnjega kapitelja, občepriljubljeni in neustrašivi vodja Lužiških Srbov. Še le nedavno praznovali so zahvalni Lužičani njegov 60. rojstveni dan in štiri-desetletnico njegovega blagoslovljenega delovanja. Danes pa je zadela nenadomestljiva izguba čili slovanski narodit v sredini nemškega morja. Rodil se je pokojnik l. 1833 in pričel pred 40. leti znamenito svoje književno delovanje l. 1852 v „Njedelaskih novinah“. Geslo mu je bilo, da samo v naporu in neumornem delu je spasenje malemu narodu njegovemu. Njegovo književno delovanje bilo je vsestransko in se nahajajo njega sledovi povsod v književnosti lužiški in v narodnem življenji sploh. Trideset let bil je urednik „Časopisa Matice Srbske“ in so posebno znameniti njegovi članki o lužiškem jeziku. Pisal je tudi v druge slovanske časopise, posebno v češke in bil iskren prijatelj vseh Slovanov. Govoril je ruski, češki in poljski in razumel vsa slovanska narečja ter dobro poznal svetovne jezike. Bil je navdušen, iskren prijatelj vsega slovanstva. Bodi mu blag spomin!

* (Zbolela ruska ministra.) Giersovo zdravje se je poslednji čas obrnilo nekoliko na bolje, vender je še vedno nevarnost velika, ker je delavnost sica se izdatno zmanjšala. Tudi minister grof Deljanov, ki je zbolel za komplicirano hripo, je še v nevarnosti.

* (Dvorni svetnik Trzieniecki — ni umrl.) Tako namreč zdaj poročajo isti listi, ki so raznesli vest, da je umrl v kaznilnici v Steinu, kjer je že nad leto dni. Kakor znano, bil je bivši dvorni svetnik obsojen v Bukovinski carinski pravdi na štiri leta težke ječe.

* (Požar v tovarni.) V veliki sladkorni tovarni Schoellerja in drugov v Čakovici poleg Prage nastal je velik požar, ki je uničil čistilni oddelek. Zgorelo je nad 30 000 meterskih stotov sladkorja in se ceni škoda na jeden milijon goldinarjev. Tovarna je zavarovana na šest milijonov goldinarjev. Na pogorišču je bilo 20 ognjegasnih društev, ki so v dveh urah omejili ogenj na goreči del tovarne.

* (Ubegel opat.) Veliko senzacijo je vzbudil beg opata samostana v Löwen-u v Belgiji, de Marzina, ki je odnesel vse samostansko premoženje, v vrednosti pet milijonov frankov.

* (Sneg v Siciliji.) Zadnje dni minulega tedna v petek in soboto je bil na Siciljskem otoku silen vihar in je padlo toliko snega, da so nekatere hiše kar zametene. Na mnogih krajih je škoda v vrtovih prav izdatna. V Linguaglossi se je podrla več hiš pod težo snega in je več ljudi pri tem prišlo ob življenje.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 27. februarja. Cesar se je danes zjutraj odpeljal v Menton.

Dunaj 27. februarja. Konference, v kateri je vlada naznanila voditeljem strank načela glede volilne reforme, so se razen ministrov udeležili grof Hohenwart, vitez Benoč in dr. Heilsberg. Elaborat se razglasi, čim se o njem izrečejo koalirane stranke.

Dunaj 27. februarja. Poljski klub volil je posl. viteza Benoč načelnikom in posl. Zaleskega načelnikom namestnikom.

Dunaj 27. februarja. Delavci brez služka sklicali so včeraj dva shoda in priredili večje demonstracije. Policija zaprla je več oseb.

Rim 27. februarja. Politični krogi so uverjeni, da se razveljavi obsedno stanje na Siciliji in v Massi-Carrari, predno pride do glasovanja o interpelacijah gledé ustanka, ker je vlada v strahu za izid tega glasovanja.

Berolin 27. februarja. V državnega zbora razpravo posegel je včeraj tudi državni tajnik Marschall ter predlogo kot koristno priporočal, takisto liberalce Rickert, dočim jo je član državne stranke, Moltke, odklonil, češ, da ne bo industriji nič koristila, kmetijstvu pa škodovala.

London 27. februarja. „Daily Telegraph“ javlja, da se koncem meseca marca snidejo v Opatiji cesar avstrijski, ruski car, nemški cesar in italijanski kralj.

Avstrijska specialiteta. Na želodec bolehačim ljudem priporočati je porabo pristnega „Moll-vega Seidlitz-praška“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na želodec krepilno ter pospešil na prebavljenju in sicer z rastočim uspehom. Skatljica 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in s podpisom. 5 (16—3)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Umrl so v Ljubljani:

V deželni bolnici:

24. februarja: Amalija Tekavc, hišina, 26 let. — Helena Rebolj, delavka, 39 let.
25. februarja: Franc Avsenek, gostač, 63 let.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Morkina v mm.
26. febr.	7. zjutraj	735.8 mm.	-1.0° C	brezv.	obl.	
	2. popol.	733.0 mm.	7.0° C	sl. jzh.	d. jas.	0.00 mm
	9. zvečer	734.2 mm.	3.5° C	sl. jzh.	jasno	

Srednja temperatura +3.2°, za 2.9 nad normalom.

Dunajska borza

dné 27. februarja t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gld. 20	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98	15	„
Avstrijska zlata renta	120	20	„
Avstrijska krona renta 4%	97	65	„
Ogerska zlata renta 4%	117	60	„
Ogerska krona renta 4%	95	10	„
Avstro-ogerske bančne delnice	1010	—	„
Kreditne delnice	364	50	„
London vista	125	20	„
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	20	„
20 mark	12	24	„
20 frankov	9	93 1/2	„
Italijanski bankovci	43	20	„
C. kr. cekini	5	91	„

Dné 26. februarja t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	149	gld. —	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	200	—	„
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	—	„
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	50	„
Kreditne srečke po 100 gld.	197	—	„
Ljubljanske srečke	24	50	„
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	25	„
Akcie anglo-avstr. banke po 200 gld.	158	75	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	276	—	„
Papirnat rubelj	1	33 1/4	„

V Ljubljani, v Lingarjevih ulicah št. 7
je na prodaj

hiša

v vrednosti 10.000 gld. — Več pove lastnik istotam v II. nadstropji. (221—1)

Jože Adamič, meščan in posestnik, daje v svojem in v imenu svojih otrok Jožeta, Marije, Cecilije, Franja, Ivana, Alojzija in Ivana, kakor tudi v imenu vseh sorodnikov prežalostno vest, da je njega preljubna žena, oziroma mati, gospa

Cecilija Adamič roj. Avsec
meščanka

dane: dné 26. februarja 1894 ob 9. uri zvečer, po kratki in mučni bolezni, v 52. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspala.

Truplo predrage pokojnice bode v sredo dné 28. februarja 1894 ob 4. uri popoldne na tukajšnjem pokopališču k večnemu počitku položeno. Sv. maše za dušnice brale se bodo v raznih cerkvah.

Drago rajnico priporočamo v blag spomin in molitev. 222)

V Kamniku, dné 26. februarja 1894.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajali in odhajali časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Selthal v Aussee, Ischl, Gmund, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Lino, Budejovice, Pilsen, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Drahdane, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 05 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Selthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregnica, Gurib, Genavo, Pariz, Lino, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Drahdane, Dunaj via Amstetten, Trbiša.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Drahdan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Ischla, Gmundena, Lince, Pariza, Geneve, Guriba, Bregnice, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Inomosta, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.

Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.
„ 12. „ 00 „ popoldne „ „
„ 6. „ 10 „ zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.
„ 1. „ 01 „ popoldne „ „
„ 8. „ 46 „ zvečer „ „

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.
„ 2. „ 05 „ popoldne „ „
„ 6. „ 50 „ zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika.
„ 11. „ 15 „ popoldne „ „
„ 6. „ 20 „ zvečer „ „

4 - 47)

Znižana cena! Znižana cena!

Jurčiča zbrani spisi. Jurčiča zbrani spisi.

I. zvezek: „Deseti brat“. Roman.
II. zvezek: I. „Jurij Kozjak, slovenski janičar“. Povest iz 16. stoletja domačega zgodovinarja. II. „Pravljice in povesti iz slovenskega naroda“. III. „Jasenka noč moj slovenski polharji“. Črtice iz življenja našega naroda. IV. „Spomini starega Slovence ali črtice iz mojega življenja“.
III. zvezek: I. „Domen“. Povest. II. „Jurij Kobla“. Izvirna povest iz časov lutravske reformacije. III. „Dva prijatelja“. IV. „Urban Smukova ženitev“. Humoristična povest iz narodnega življenja. V. „Golida“. Povest po resnični dogodbi. VI. „Kozlovska sodba v Višnji Gori“. Lepa povest iz stare zgodovine.
IV. zvezek: I. „Tihotapec“. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. II. „Grad Rojinec“. Povest za slovensko ljudstvo. III. „Klosterki šolniki“. Izvirna povest iz 18. stoletja. IV. „Dva brata“. Resnična povest.
V. zvezek: I. „Hči mestnega sodnika“. Izvirna zgodovinska povest iz 16. stoletja. II. „Nemški vâpôt“. Povest. III. „Sin kmetakega cesarja“. Povest iz 16. stoletja. IV. „Lipe“. Povest. V. „Pipa tobaka“. Povest. VI. „V vojni krajini“. Povest.
VI. zvezek: I. „Sosedov sin“. II. „Mod in pravica“. III. „Teločja pečenska“. Obraz iz našega mestnega življenja. IV. „Boj na te“. Zgodovinska povest. V. „Ponarejeni bankovci“. Povest iz domačega življenja. VI. „Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel“. VII. „Črta iz življenja političnega agitatorja“.
VII. zvezek: I. „Lepa Vida“. Roman. II. „Ivan Brasen Tantenbah“. Izvirni historični roman iz 17. veka slovenske zgodovine.
VIII. zvezek: I. „Cvet in sad“. Izvirni roman. II. „Bela ruta, bel denar“. Povest.
IX. zvezek: I. „Doktor Zober“. Izvirni roman. II. „Moj dvema stoloma“. Izvirni roman.
X. zvezek: I. „Rokovnjači“. Zgodovinski roman. II. „Moj prijatelj Jamalec“. III. „Šest parov klobas“. IV. „Po tobaku smrdiš“. V. „Ženitev in nevoščljivost“.
XI. zvezek: I. „Tugomer“. Tragedija v petih dejanjih. II. „Berite Novice!“ Vesela igra v jednom dejanju. III. „Veronika Deseniška“. Tragedija v petih dejanjih. IV. Pripovedne pesni: „Junakov grob“, „Praznik posvečuj“, „Vilino meščevanje“, „Slovenski junak iz turškega boja“, „Slovenski kres“, „Rakita“, „Predica“, „Sinčovo vprašanje“, „Kamen na grob“, „Stari stolpi“.

Zvezek 60 kr., elegantno vezan 1 gld.

Pri vnanjih naročilih velja poštnina za posamični nevezani zvezek 5 kr., za vezani 10 kr.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naročé skupno najmanj deset izvodov.

Prodajajo se

v „Národní Tiskarni“, pri g. A. Zagorjan-u in v drugih knjigarnah.

Lastnina in tisk „Národné Tiskarne“.